DECIZIA COMISIEI

din 4 mai 2010

cu privire la cererea de autorizare prezentată de Bulgaria referitoare la adoptarea de măsuri de protecție privind derogarea de la obligațiile în temeiul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari

[notificată cu numărul C(2010) 2688]

(Numai textul în limba bulgară este autentic)

(2010/264/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României, precum și adaptările tratatelor fondatoare ale Uniunii Europene ([1]), în special articolul 36,

având în vedere cererea Bulgariei,

întrucât:

(1) Obiectivul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari ([2]) este de a limita emisiile în atmosferă de dioxid de sulf (SO_2), oxizi de azot și praf provenind de la instalații de ardere cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 50 megawați (MW). În acest scop, directiva stabilește valori limită ale emisiilor pentru aceste instalații, precum și obligațiile de monitorizare și raportare. Pentru instalațiile existente, valorile limită ale emisiilor se aplică începând cu 1 ianuarie 2008.

(2) Conform articolului 4 alineatul (4) din Directiva 2001/80/CE, anumite instalații existente pot fi „scutite" de la aplicarea acestor valori limită. Condiția prealabilă pentru această „scutire" este ca operatorul instalației respective să fi notificat autorităților competente că nu va utiliza instalația mai mult de 20 000 de ore de funcționare, în perioada de la 1 ianuarie 2008 și până la 31 decembrie 2015. Valorile limită stabilite de directivă nu se aplică instalațiilor „scutite".

(3) Pe parcursul negocierilor de aderare, Bulgaria a obținut scutiri de la aplicarea valorilor limită ale emisiilor în temeiul Directivei 2001/80/CE pentru 4 instalații de ardere (CT Varna, CT Bobov dol, CT Ruse-Est și CT Lukoil-Neftochim).

(4) Prin scrisoarea din 31 decembrie 2009, Bulgaria a solicitat Comisiei autorizarea de a invoca articolul 36 din Actul de aderare în scopul adoptării de măsuri de protecție, până la 31 decembrie 2014, cu privire la cinci instalații de ardere (VT Bobov dol, Brikel SA, Maritza 3 SA, CT Republika și CT Sliven).

(5) CT Bobov dol dispune de o scutire în temeiul Tratatului de aderare pentru două unități până la 31 decembrie 2011 și, respectiv, până la 31 decembrie 2014, iar cea de-a treia unitate ar fi trebuit să respecte cerințele Directivei 2001/80/CE începând cu 1 ianuarie 2008.

(6) Brikel SA și Maritza 3 SA sunt scutite în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Directiva 2001/80/CE, așadar ele nu pot fi utilizate mai mult de 20 000 de ore în perioada de la 1 ianuarie 2008 până la 31 decembrie 2015.

(7) Autoritățile bulgare își întemeiază cererea pe argumente legate de dificultățile economice care au cauzat întârzieri substanțiale în ceea ce privește investițiile necesare pentru upgradarea sau înlocuirea instalațiilor în cauză. Așadar, instalațiile nu vor fi în măsură să respecte cerințele Directivei 2001/80/CE în orizontul de timp prevăzut (în temeiul Directivei 2001/80/CE sau al Tratatului de aderare), iar exploatarea lor ar trebui să înceteze. Conform cererii prezentate de Bulgaria, închiderea instalațiilor ar pune în pericol aprovizionarea cu energie electrică și căldură a regiunii sud-estice și sud-vestice a Bulgariei. Totodată, acest lucru ar conduce la închiderea minelor învecinate, a căror funcționare depinde de cererea de cărbune pentru instalațiile de ardere.

(8) Articolul 36 din Actul de aderare vizează numai dificultăți grave care rezultă din aplicarea normelor pieței interne de către noul stat membru, fie pentru acesta, fie pentru vechile state membre. Obiectivul articolului este de a ușura temporar efectele acestor norme asupra economiei țării respective, însă nu permite derogări de la acquis-ul UE în alte domenii de politici, cum ar fi legislația de mediu.

(9) Dificultățile invocate de Bulgaria nu sunt o consecință a aplicării de către Bulgaria a normelor pieței interne, ci sunt legate de respectarea legislației UE în domeniul mediului. Acestea nu reprezintă dificultăți pe termen mediu care să fi apărut pe durata celor trei ani scurși de la aderarea Bulgariei la UE. Dificultățile respective existau deja la momentul elaborării Actului de aderare și al anexei VI care include măsurile de tranziție aplicabile Bulgariei, inclusiv acelea privind aplicarea Directivei 2001/80/CE.

([1]) JO L 157, 21.6.2005, p. 203.
([2]) JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

(10) Așadar, cererea prezentată de Bulgaria nu vizează domeniul de aplicare al articolului 36 din Actul de aderare și trebuie respinsă ca inadmisibilă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Cererea prezentată de Bulgaria de autorizare a adoptării de măsuri de protecție în temeiul articolului 36 din Actul de aderare, având drept obiect obținerea unei scutiri de la obligațiile în temeiul Directivei 2001/80/CE, se respinge.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Bulgaria.

Adoptată la Bruxelles, 4 mai 2010.

Pentru Comisie
Janez POTOČNIK
Membru al Comisiei